

ความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นผู้ประกอบการกับอุปนิสัยของผู้มีประสิทธิผลสูงของ
นักศึกษาคณะสอง มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Relationship Between Entrepreneurship and Habits of Highly Effective People of Students
of Faculty II, Chiang Mai University

พิชญาพร แสนศิริ อรพิน สันติธีรากลั* และชัยวุฒิ ตั้งสมชัย**

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าอิสระครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับคุณลักษณะของผู้ประกอบการและระดับอุปนิสัยตามแนวคิดเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลสูงของ Stephen R. Covey (1996) ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 และชั้นปีที่ 5 ณ ปีการศึกษา 2560 คณะสอง มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยและการวิเคราะห์สหสัมพันธ์

ผลการศึกษาของคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการพบว่า นักศึกษามีคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการทั้ง 10 คุณลักษณะอยู่ในเกณฑ์ดี โดยมีคะแนนเฉลี่ยแต่ละคุณลักษณะมากกว่า 12.50 ซึ่ง คุณลักษณะการแสวงหาข้อมูลมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดเท่ากับ 17.93 และมีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุดเท่ากับ 16.49 คือคุณลักษณะการแสวงหาโอกาสเมื่อเทียบกับคุณลักษณะอื่น ๆ ส่วนผลการศึกษาอุปนิสัยตามหลักการเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง พบว่า ส่วนใหญ่นักศึกษามีอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงอยู่ในระดับมาก โดยอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ อุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ ส่วนระดับอุปนิสัยที่อยู่ในระดับค่อนข้างมาก คือ อุปนิสัยที่ 3 การทำสิ่งที่สำคัญก่อน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดเมื่อเทียบกับอุปนิสัยอื่น ๆ ผลการศึกษาในเรื่องการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับคุณลักษณะของผู้ประกอบการกับอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลสูง พบว่า คุณลักษณะการแสวงหาโอกาสดับัญชีเชื่อมโยงมีความสัมพันธ์ปานกลางที่มีค่าสูงที่สุดเมื่อเทียบกับคู่ความสัมพันธ์อื่น ๆ ($r = 0.514$) ลำดับถัดมาคือ คุณลักษณะความเชื่อมั่นในตนเองกับบัญชีออมใจ

ABSTRACT

The objective of this independent study was to examine the relationship between the level of entrepreneurial characteristics and the seven habits of highly effective people, by Stephen R. Covey (2004), of the fourth and the fifth year students in the academic year of B.E.2560, who were studying in a bachelor's degree from Faculty of II,

* นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

** รองศาสตราจารย์ อาจารย์ประจำภาควิชาการจัดการและการเป็นผู้ประกอบการ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

*** ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อาจารย์ประจำภาควิชาการเงิน คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Chiang Mai University. The questionnaire was used to collect the data which consisted of 89 students. The statistical instruments used in this independent study involved Frequency, Percentage, Mean, Standard Deviation, Difference Analysis and Correlation Analysis.

Considering the characteristics of entrepreneurship, it was found that the students possess a good level of the ten characteristics of entrepreneurship. The average score for each characteristic was greater than 12.50. The information seeking had the highest average score of 17.93, and the lowest average score of 16.49 was the opportunity seeking, compared to other characteristics. When comparing the average scores to general characteristics, it was found that the students who had learned about entrepreneurial characteristics had the average score higher than students who had never learned about entrepreneurial characteristics at all.

The results of the study on the relationship between the entrepreneurial characteristics and the habits of the highly effective people showed that the Opportunity seeking and Emotional Bank Account had a moderate correlation, which was the highest correlation coefficient ($r = 0.514$) when compared with other pairs, followed by Self-confidence and Emotional Bank Account.

บทนำ

การศึกษาเป็นสิ่งสำคัญต่อการพัฒนาประเทศเป็นอย่างมาก การส่งเสริมให้คนมีการศึกษา มีวิชาชีพ แต่การส่งเสริมเพียงแต่ด้านการศึกษาอย่างเดียวจะไม่เพียงพอกับสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในทุกๆ ด้าน โดยเฉพาะความก้าวหน้าของเทคโนโลยีที่ส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตของผู้คนมากที่สุด แต่ถ้าความสามารถที่จะรับมือกับความเปลี่ยนแปลงมีไม่พอเพียงก็จะส่งผลเสียต่อตัวเองและสังคม ถือเป็นความท้าทายของระบบการศึกษาที่จะต้องเน้นการพัฒนากระบวนการศึกษาให้มีศักยภาพมากที่สุดซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21 (21st Century Learning Framework) ซึ่งเป็นแนวทางที่จะช่วยให้สามารถเรียนรู้และปรับตัวต่อสิ่งที่จะเกิดขึ้นใหม่ตลอดเวลา เป้าหมายของแนวคิดนี้จะช่วยในการเตรียมความพร้อมให้แก่นักศึกษาก่อนสำเร็จการศึกษาเพื่อนำไปประกอบวิชาชีพ ทั้งในแง่ของการเรียนรู้ รู้จักคิด ทำงาน แก้ปัญหา สื่อสาร อีกทั้งยังเป็นการฝึกทักษะที่จำเป็นในการใช้ชีวิต ซึ่งเหล่านี้ไม่ได้ถูกบรรจุไว้ในหลักสูตรของการศึกษาที่ผ่านมา การศึกษาเพื่อศตวรรษที่ 21 ได้เน้นถึงตัวกำหนดถึงสิ่งที่เป็นและสิ่งสำคัญต่อสภาพของการเปลี่ยนแปลง เช่น ทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม ทักษะชีวิตและการทำงานและทักษะด้านสารสนเทศสื่อและเทคโนโลยี ความรู้พื้นฐานด้านการเงิน เศรษฐกิจ ธุรกิจ และการเป็นผู้ประกอบการ (Financial, Economics, Business and Entrepreneurial Literacy) ซึ่งทักษะเหล่านี้มีการสอดแทรกและเพิ่มเติมบางรายวิชาที่สามารถนำไปปรับใช้ได้จริง โดยเฉพาะการเป็นผู้ประกอบการ ซึ่งเป็นองค์ความรู้ที่สร้างบุคลากรให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น การเป็นผู้ประกอบการไม่ว่าจะเป็นอาชีพใดก็ตามแล้วแต่มีความจำเป็นที่จะต้องศึกษาเรียนรู้เกี่ยวกับการเป็นผู้ประกอบการด้วยกันทั้งสิ้น หลักการสำคัญของการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (21st Century Skills) เป็นการเรียนรู้เพื่อเน้นกระบวนการพัฒนากระบวนการคิด การแสวงหาความรู้ด้วยตนเองเพื่อให้สามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ตลอดชีวิต อีกทั้งยังเป็นการเรียนรู้เพื่อการนำไปปฏิบัติได้ เน้นพัฒนาความสามารถและทักษะจนเกิดความชำนาญ แนวทางเหล่านี้สามารถ

ที่จะช่วยเสริมสร้างและสนับสนุนให้เป็นสภาพนิกรที่มีคุณภาพและประสบความสำเร็จในสาขาวิชาชีพของตนเอง อย่างไรก็ตาม สถาปนิกเองเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเฉพาะทาง การที่ทุกคนจะมีความรู้ในด้านใดด้านหนึ่งเป็นความสามารถเฉพาะด้าน เป็นสิ่งที่ดี แต่ในมุมมองกันการที่มีความรู้แต่เพียงเฉพาะทางเพียงอย่างเดียวกลับกลายเป็นการสร้างกรอบและ สร้างข้อจำกัดให้กับตนเองทั้งในด้านการทำงานและการดำเนินชีวิต การรู้จักพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องจึงเสมือนเป็น อีกหนึ่งแนวทางและเป็นทางเลือกที่จะช่วยให้ทุกคนมีการพัฒนาออกเหนือจากความรู้ ความสามารถและทักษะในสาขา วิชาชีพของตนได้ (ราช เรื่องอัฐวิบูลย์, 2549) โดยอาศัยการอ้างอิงจากการเปรียบเทียบทักษะที่มุ่งเน้นการพัฒนาตนเอง จากภายในเป็นหลัก เสาะหาในสิ่งที่ขาดเพื่อเพิ่มพูนและการพัฒนาสิ่งที่มีอยู่แล้วให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น สอดคล้องกับ แนวทางในการพัฒนาตนเองจากภายในสู่ภายนอกถูก นำเสนอโดย Stephen R. Covey (1996) โดยใช้ชื่อว่าหลักการเจ็ด อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิภาพสูง เป็นการสร้างอุปนิสัยพื้นฐานซึ่งเป็นแนวทางหนึ่งในการพัฒนาศักยภาพของทรัพยากร มนุษย์ โดยหลักการอุปนิสัยทั้งเจ็ดดังกล่าวช่วยในการที่จะเปลี่ยนและสร้างกรอบความคิดและทัศนคติใหม่ สามารถนำไป ประยุกต์ใช้ได้ในชีวิตจริง ทำให้รับมือกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นได้และยังสามารถที่จะปรับตัวให้เข้าสถานการณ์ใหม่ๆ ที่ต้องเผชิญอยู่เสมอจนนำไปสู่ความสำเร็จ ความสุขในการทำงานและการดำเนินชีวิต เหล่านี้จึงเป็นทักษะภายในที่สถาปนิก พึงมี

แนวคิดและทฤษฎี

แนวคิดความเป็นผู้ประกอบการ

คุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการ หมายถึง กระบวนการปฏิบัติการและการตัดสินใจที่นำไปสู่การเริ่มต้นสิ่งใหม่ (Lumpkin and Dess, 1996) เป็นลักษณะบุคลิกภาพของผู้ประกอบ รวมถึงทัศนคติและลักษณะพฤติกรรมที่ผู้ประกอบการ ได้ปฏิบัติในการดำเนินธุรกิจ บุคลิกภาพเป็นผู้ประกอบการจะแสดงพฤติกรรมตามที่ได้ถูกวางเงื่อนไขทางวัฒนธรรมและ เป็นผลของสิ่งเร้าจากสภาพแวดล้อม (Zimmerer and Scarborough, 1996: 6) จากการศึกษาของ The Management System International in Washington, D.C. (อรพิณ สันติศิริกุล, 2560) พบว่าผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จ จะประกอบไปด้วย คุณลักษณะในการเป็นผู้ประกอบการ (Personal Entrepreneurial Characteristics) หรือที่เรียกว่า PECs ซึ่งประกอบไปด้วย 3 ศักยภาพ 10 คุณลักษณะดังนี้ 1) ศักยภาพแห่งความสำเร็จ ประกอบด้วย การแสวงหาโอกาส ความมุ่งมั่น ความมีพันธะต่องาน ความผูกพัน ความรับผิดชอบในงาน ความต้องการไต่เต้าทางด้านคุณภาพและ ประสิทธิภาพ ความกล้าเสี่ยง 2) ศักยภาพแห่งการวางแผน ประกอบด้วย การตั้งเป้าหมาย การประเมินอย่างมีระบบ การแสวงหาข้อมูล 3) ศักยภาพแห่งอำนาจ ประกอบด้วย การชักชวน การชักชวน การมีเครือข่าย ความเชื่อมั่นในตนเอง

แนวคิดอุปนิสัยสู่ผู้มีประสิทธิภาพสูง

อุปนิสัยตามหลักการเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิภาพสูง (The 7 Habits of Highly Effective People) (Covey, 1996) (สงกรานต์ จิตสุทธิภากร, 2539) ประกอบด้วย อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว ได้แก่ อุปนิสัยที่ 1 บี-โปรแอกทีฟ (Be Proactive) อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ (Begin with the End in Mind) อุปนิสัยที่ 3 การทำสิ่งที่สำคัญ ก่อน (Put First Things First) อุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ (Sharpen the Saw) และอุปนิสัยชัยชนะส่วนสังคม ได้แก่ อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ (Think win/ win) อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนจะเข้าใจใจเรา (Seek First to

Understand, Then to be Understood) อุปนิสัยที่ 6 การผนึกพลังประสานความต่าง (Synergize) อุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ (Sharpen the Saw)

แนวคิดและทฤษฎีความสำเร็จใจอาชีพของ Gattiker & larwood

แกตติเกอร์ และลาร์วูด (Gattiker and larwood, 1986; อ้างใน พชร สุลักษณ์อนวัช, 2559) เสนอองค์ประกอบ 4 ด้านของความสำเร็จ

1) การทำงาน (Job Success) รับรู้บทบาทความสำเร็จจากบทบาทการทำงานของตน เช่น การรับรู้ความสำคัญของงาน รับผิดชอบในหน้าที่ ความชำนาญในงาน มีความสามารถในการบริหารงาน

2) ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล (Interpersonal success) ได้รับการยอมรับจากเพื่อนร่วมงาน ไว้วางใจจากผู้บริหาร สามารถร่วมงานกับผู้อื่นได้

3) การเงิน (Financial Success) ได้รับผลประโยชน์และค่าตอบแทนที่เหมาะสมกับงาน เมื่อเทียบกับความรู้และความสามารถในการทำงาน โดยค่าตอบแทนอยู่ในระดับที่พึงพอใจ

4) ความก้าวหน้าในการเลื่อนตำแหน่ง (Hierarchical Success) ใช้ความรู้ความสามารถและทักษะที่มีจนประสบความสำเร็จในหน้าที่การงานและเป็นที่ยอมรับส่งผลต่อการให้เลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น

จากแนวคิดดังกล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่าความสำเร็จในอาชีพของบุคคลต้องอาศัยองค์ประกอบหลายด้านที่สัมพันธ์กัน เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนซึ่งกันและกันในทุกด้าน กล่าวได้ว่าทั้ง 4 องค์ประกอบเป็นรากฐานสำคัญให้บุคคลนั้นเกิดทัศนคติที่ดีต่อตนเองในด้านต่างๆ ซึ่งผลรวมที่ได้จะเกิดความภาคภูมิใจตนเองมากยิ่งขึ้น ทำให้เกิดความรู้ ความคิด และความเข้าใจ สิ่งต่างๆ เป็นการเพิ่มพูนประสบการณ์ เมื่อเกิดเป็นความภาคภูมิใจที่ดีแล้วย่อมเกิดความพึงพอใจในชีวิตที่ดี ดังนั้นความภาคภูมิใจในตนเองสามารถส่งผลเกิดเป็นความสำเร็จในอาชีพได้

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. ขอบเขตการศึกษา

ขอบเขตในการศึกษาคั้งนี้ประกอบด้วย คุณลักษณะของความเป็นผู้ประกอบการ หลักการเจ็ดอุปนิสัยของผู้มีประสิทธิผลสูง ประชากรที่ทำการศึกษาคั้งนี้ คือ นักศึกษาคณะสอง มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ในชั้นปีที่ 4 ณ ปีการศึกษา 2560 ที่กำลังศึกษาอยู่ในสาขาหลักสูตร 4 ปี และในชั้นปีที่ 5 ณ ปีการศึกษา 2560 ที่กำลังศึกษาอยู่ในสาขาหลักสูตร 5 ปี คณะสอง มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จำนวน 89 คน (ข้อมูลภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จากฝ่ายเทคโนโลยีสารสนเทศและประมวลผลการศึกษาสำนักทะเบียนและประมวลผล มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ณ วันที่ 13/12/2560)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถาม (Questionnaire) แบ่งออกเป็น 3 ส่วนคือ

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม (Demographic Data) ประกอบด้วย เพศ อายุ สาขาวิชา เกรดเฉลี่ยสะสม เป็นบุตรคนที่เท่าไร สถานภาพของบิดา-มารดา อาชีพของบิดา/มารดา รายได้ของครอบครัวเฉลี่ยต่อ

เดือน การทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริมระหว่างภาคการศึกษา การสมัครใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของคณะและมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ การเป็นผู้ริเริ่มผู้นำหรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา การเรียนรู้เกี่ยวกับหลักการเจตอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งหรือไม่และการเรียนรู้เกี่ยวกับการเป็นผู้ประกอบการ

ส่วนที่ 2 แบบวัดคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการด้วยตนเอง (PECs) เป็นแบบวัดแบบประเมินตนเองถามความคิดเห็น แบบสอบถามประกอบไปด้วยข้อคำถาม 55 ข้อความสั้นๆ ซึ่งจะต้องตอบให้มีความสอดคล้องกับความ เป็นจริง เป็นข้อคำถามแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ได้แก่ ตลอดเวลา ปกติ บางครั้ง น้อย ไม่เคย

ส่วนที่ 3 แบบประเมินตนเอง ซึ่งนำมาจากแบบประเมินตนเอง ตามหลักการเจตอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิภาพสูง ประกอบด้วย แบบวัดบัญชีชื่อใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต และเจตอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิภาพสูง โดยให้ตอบระดับความสอดคล้องกับความเป็นจริง โดยเป็นข้อคำถามแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 6 ระดับ ได้แก่ น้อยที่สุด น้อย ค่อนข้างน้อย ค่อนข้างมาก มาก มากที่สุด

ผลการศึกษา การอภิปรายผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

ผลการศึกษา

1) คุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการ

นักศึกษามีคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการทั้ง 10 คุณลักษณะอยู่ในเกณฑ์ดี โดยมีคะแนนเฉลี่ยแต่ละคุณลักษณะมากกว่า 12.50 ซึ่ง คุณลักษณะการแสวงหาข้อมูลมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ส่วนคุณลักษณะการแสวงหาโอกาสมีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุดเมื่อเทียบกับคุณลักษณะอื่นๆ สำหรับภาพรวมทั้ง 3 ศักยภาพ พบว่า มีศักยภาพแห่งการวางแผนสูงที่สุด รองลงมาคือศักยภาพแห่งความสำเร็จและศักยภาพแห่งอำนาจ ตามลำดับ เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยมาเปรียบเทียบกับข้อมูลประชากรศาสตร์ พบว่า นักศึกษาที่เคยเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมรักศึกษา เคยเรียนรู้เกี่ยวกับหลักการเจตอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิภาพสูง เคยเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการ มีระดับคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักศึกษาที่ไม่เคยเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการในเกือบทุกคุณลักษณะ ความเป็นผู้ประกอบการ

2) อุปนิสัยตามหลักการเจตอุปนิสัยของผู้มีประสิทธิผลสูง

นักศึกษามีอุปนิสัยตามหลักการเจตอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิภาพสูง พบว่า ส่วนใหญ่นักศึกษามีอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิภาพสูงอยู่ในระดับมาก โดยอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ อุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ ส่วนระดับอุปนิสัยที่อยู่ในระดับค่อนข้างมาก คือ อุปนิสัยที่ 3 การทำสิ่งที่สำคัญก่อน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดเมื่อเทียบกับอุปนิสัยอื่น ๆ ส่วนของการเปรียบเทียบกับคุณลักษณะทั่วไป นักศึกษาสาขาหลักสูตร 4 ปี มีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยตามหลักการเจตอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิภาพสูงมากกว่ากลุ่มสาขาหลักสูตร 5 ปี ในทุกอุปนิสัย นักศึกษาที่เคยเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางคณะและมหาวิทยาลัยเชียงใหม่จัดให้ในความถี่ที่บ่อย เคยเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา และเคยเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยตามหลักการเจตอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิภาพสูงมากกว่านักศึกษาที่ไม่เคยในทุกอุปนิสัย

3) ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของผู้ประกอบการและอุปนิสัยตามหลักการเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพสูง

ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของผู้ประกอบการกับอุปนิสัยตามหลักการเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพสูง

พบว่า ความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 คุณลักษณะการแสวงหาโอกาสกับบัญชีขอมใจมีค่าความสัมพันธ์ปานกลางที่มีค่าสูงที่สุดเมื่อเทียบกับคู่ความสัมพันธ์อื่นๆ ($r = 0.514$) ลำดับถัดมาคือ คุณลักษณะความเชื่อมั่นในตนเองกับบัญชีขอมใจ คุณลักษณะการชี้ชวน การชักชวน การมีเครือข่ายกับอุปนิสัยที่ 7 ลับเหลี่ยมให้คมอยู่เสมอตามลำดับ

นอกจากนี้ คุณลักษณะการตั้งเป้าหมายกับอุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนแล้วจึงเข้าใจเรา คุณลักษณะความกล้าเสี่ยงกับอุปนิสัยที่ 1 ปี-โปรแอกทีฟ ซึ่งความสัมพันธ์ข้างต้นมีค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ

อภิปรายผลการศึกษา

คุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาคณะสองแยกตามศักยภาพแล้วพบว่า ศักยภาพแห่งการวางแผน ในด้านการแสวงหาข้อมูลมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ลำดับถัดมาคือศักยภาพแห่งความสำเร็จในด้านความมุ่งมั่นและความมีพันธะต่องาน ความผูกพัน ความรับผิดชอบในงาน สอดคล้องกับการศึกษาของ ภูษณิศา เตชเถกิง (2556) ซึ่งได้ทำการศึกษาเรื่อง การพัฒนาผู้ประกอบการท้องถิ่นและการตลาดท่องเที่ยวโดยชุมชน อ.สันกำแพง จ.เชียงใหม่ ทำการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบประเมินคุณลักษณะของการเป็นผู้ประกอบการ ตามวิธี PECS ผลของการศึกษากล่าวว่า ศักยภาพแห่งการวางแผน โดยเฉพาะการรวบรวมข้อมูลและตามด้วยศักยภาพแห่งความสำเร็จ ในการรักษาคำพูด มีสมรรถนะที่เด่น

ด้านอุปนิสัยตามหลักการเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิภาพสูงอุปนิสัยของผู้มีประสิทธิผลสูง นักศึกษามีอุปนิสัยเด่นในเรื่องของการลับเหลี่ยมให้คมอยู่เสมอ การเข้าใจผู้อื่นก่อนให้ผู้อื่นเข้าใจเรา และการคิดแบบชนะ/ชนะ เป็นคุณสมบัติที่ควรจะต้องมีในระดับมากเมื่อต้องทำงานร่วมกับผู้อื่น ให้การทำงานเป็นไปอย่างราบรื่น สำหรับสายงานที่ปฏิบัติจะต้องมีการติดต่อสื่อสารกันอยู่ตลอดเวลาเพื่อให้เข้าใจถึงเป้าหมายที่มีร่วมกันอย่างชัดเจน สอดคล้องกับแนวคิดของ อุปนิสัยตามหลักการเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิภาพสูง (Covey, 1996) เมื่อเข้าใจผู้อื่นอย่างถ่องแท้จะทำให้เข้าใจถึงแก่นถึงความต้องการได้แม่นยำและสามารถจัดการกับสิ่งต่าง ๆ ที่จะเข้ามาได้อย่างมีระบบ โดยที่ผลประโยชน์ที่ทุกฝ่ายต้องการสามารถไปถึงเป้าหมายเดียวกันได้ ส่งผลต่อภาพรวมขององค์กรเป็นองค์กรที่มีประสิทธิภาพ โดยสนับสนุนบุคลากรในองค์กรเป็นคนที่มีประสิทธิภาพสูง ใช้หลักการ 4 มิติ ได้แก่ ด้านกายภาพ ด้านจิตวิญญาณ ด้านสติปัญญา และด้านสังคม/อารมณ์ หากมีการปรับปรุงและพัฒนาอยู่เสมอ จะทำให้องค์มีบุคลากรที่มีศักยภาพเกิดเป็นข้อได้เปรียบสำหรับองค์กรในการแข่งขันในเชิงธุรกิจ และตัวบุคลากรเองก็เกิดเป็นความภาคภูมิใจในตนเองเสมือนกับความสำเร็จในอาชีพ

ข้อเสนอแนะ

นักศึกษา มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยตามหลักการเจ็ดอุปนิสัยของผู้มีประสิทธิผลสูงอยู่ในระดับมากเกือบทุกอุปนิสัย ยกเว้นอุปนิสัยที่ 3 มีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก หากมีการนำค่าเฉลี่ยมาเรียงลำดับแล้ว จะพบว่าอุปนิสัยที่ 6 อุปนิสัยที่ 2 และอุปนิสัยที่ 3 มีค่าเฉลี่ยเป็นสามลำดับสุดท้าย นักศึกษาสามารถที่เพิ่มพูนอุปนิสัย

ให้มีค่าเพิ่มขึ้นได้ ทางคณะกรรมการจัดกิจกรรมที่พัฒนารูปแบบให้มีการสอดแทรกหลักการเจ็ดอุปนิสัยของผู้มีประสิทธิผลสูง อาจจะมีการจัดอบรมแนะนำแนวทางในการดำเนินชีวิต

ตารางที่ 1 แสดงรายละเอียดรูปแบบในการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาอุปนิสัย

อุปนิสัย	สิ่งที่พัฒนา	รูปแบบกิจกรรม
อุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ	1. สามารถกำหนดจุดมุ่งหมายในใจได้อย่างชัดเจน 2. สามารถจัดการชีวิตตนเองและรับผิดชอบในการตัดสินใจ	กิจกรรม วาดรูปตนเองในอีก 3 ปี สามารถจินตนาการในแง่ของผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้นจากการกำหนดเป้าหมาย ทั้งระยะสั้นและระยะยาว เน้นการยึดหลักการในเลือกกระทำบางสิ่งบางอย่าง
อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน	สามารถกำหนดตารางในชีวิตได้และทำตามได้อย่างสมบูรณ์	กิจกรรมพบอาจารย์ที่ปรึกษา มีการขอคำปรึกษาและแนะนำแนวทางในการจัดทำตารางในการเรียน การส่งงาน รวมถึงปัญหาในการเรียนที่อาจจะเกิดขึ้น
อุปนิสัยที่ 6 ฝึกพลังประสานความต่าง	สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้โดยมองเห็นและเข้าใจในความคิดเห็นที่แตกต่างจากคนอื่นได้ เพื่อการสร้างสรรค์สิ่งใหม่และสร้างสรรค์มากกว่าเดิม	กิจกรรมประสานความต่าง การให้เสนอความคิดเห็นที่แตกต่างในเรื่องเกี่ยวกับการออกแบบ เกิดเป็นการเชื่อมโยงความต่างเข้าไว้ด้วยกัน

บรรณานุกรม

- ภูษณิศ เทชเถกิง. (2557). การพัฒนาผู้ประกอบการท้องถิ่นและการตลาดท่องเที่ยวโดยชุมชน อ.สำนักกำแพง จ.เชียงใหม่. เชียงใหม่: คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยแม่โจ้.
- เพชร สุลักษณ์อนวัช. (2559). ความสำเร็จในอาชีพ เซวน์อารมณ์ และความพึงพอใจในชีวิต โดยมีความภาคภูมิใจในตนเองเป็นตัวแปรสื่อ ของพนักงานระดับปฏิบัติการ กรณีศึกษา: บริษัทโทรคมนาคมแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์).
- ราช เรืองรัฐวิบูลย์. (2549). การพัฒนาคุณภาพของสถาปนิกที่สอดคล้องกับความต้องการขององค์กร. (วิทยานิพนธ์สถาปัตยกรรมศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์).
- เสาวลักษณ์ เขาเหิน. (2556). การวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลสูง. (การค้นคว้าแบบอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่).
- อรพิน สันติธีรากุล. (2560). การเป็นผู้ประกอบการและการจัดการธุรกิจขนาดย่อม. เชียงใหม่: ภาควิชาการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

อัญชลีพล เชื้อนคำ. (2548). *คุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการและความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่*. (การค้นคว้าแบบอิสระวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่).

Covey, S. R. (1996). *The 7 Habits of Highly Effective People*. New York: Simon & Schuster.

Lumpkin, G. T. and Dess, G. G. (1996). Clarifying the entrepreneurial orientation construct and linking it to performance. *Academy of Management Review*, 21(1), pp.135–172.

Partnership for 21st Century Learning (2007). *Framework for 21st Century Learning*. Retrieved form <http://www.p21.org/our-work/p21-framework>